

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **J. R.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Rudolfem Postlem,
sídlem Masarykovo náměstí 14, 441 01 Podbořany,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2022, č. j. KUUK/158002/2022,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. 12. 2022, č. j. KUUK/158002/2022. Žalovaný výrokem I. napadeného rozhodnutí změnil výrok I. rozhodnutí Městského úřadu Podbořany, odboru životního prostředí, (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 9. 2022, č. j. OŽP/452/2021/Bla/2 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že jej nahradil následujícím textem:

„I. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Obviněný je vinen, že se úmyslně dopustil přestupku podle § 116 odst. 1 písm. e) zák. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, tím, že ve dnech 5.7. až 6.7. 2020 – v rozporu s platným rozhodnutím vodoprávního úřadu Městského úřadu Podbořany, odboru životního prostředí, čj.: OŽP/4886/2019-231/Bla, zn.: ŽP/7644/2020/Bla ze dne 15.4.2020, kterým byl udělen souhlas ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody, jehož předmětem je průzkumný hydrogeologický vrt HV-1 o hloubce maximálně 40 m na p.p.č. XA a XB v k.ú. X - provedl prostřednictvím společnosti Profivoda s.r.o., IČO 29077451, průzkumy hydrogeologický vrt o hloubce 51 m.

I. b)

Vodoprávní úřad **řízení v části vedené pro skutek** spočívající v nezajištění měření hladin okolních studní a realizaci dvou měření u p. K. V. bez dozoru odpovědného řešitele ve dnech 5.7. až 6.7.2020 v rozporu s platným rozhodnutím vodoprávního úřadu Městského úřadu Podbořany, odboru životního prostředí, čj.: OŽP/4886/2019-231/Bla, zn.: ŽP/7644/2020/Bla ze dne 15.4.2020, kterým byl udělen souhlas ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody, jehož předmětem je průzkumný hydrogeologický vrt HV-1 o hloubce maximálně 40 m na p.p.č. XA a XB v k.ú. X, jímž se měl obviněný dopustit vědomé nedbalosti přestupku podle § 116 odst. 1 písm. e) zák. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů podle § 86 odst. 2 písm. c) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje.**“

2. Žalovaný dále výrokem II. napadeného rozhodnutí změnil výrok II. prvostupňového rozhodnutí tak, že text „*toboto příkazu*“ nahradil textem „*toboto rozhodnutí*“ a snížil pokutu, která byla žalobci uložena podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 116 odst. 2 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), z částky 9 000 Kč na částku 8 000 Kč.
3. Dále žalovaný výrokem III. napadeného rozhodnutí potvrdil výrok III. prvostupňového rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

4. V podané žalobě žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a neoprávněně zasahuje do jeho ústavně zaručených práv. Žalobce připomněl, že podal proti předchozímu rozhodnutí žalovaného ve věci ze dne 30. 7. 2021, č. j. KUUK/095889/2021/ZPZ/Sv/ODV-656, žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, který rozsudkem ze dne 30. 5. 2022, č. j. 58 A 19/2021-34, rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2021 zrušil a uložil žalovanému zabývat se v dalším řízení otázkou subjektivní odpovědnosti žalobce a tím, zda jeho vysoký věk a zdravotní stav mohou mít vliv na jeho zavinění.
5. Žalobce zastával názor, že v novém řízení městský úřad i žalovaný ve svých rozhodnutích právní názor soudu nerespektovali, důsledně se s ním nevypořádali a opět rozhodli nesprávně. Žalobce pokračoval, že žalovaný dovozuje jeho zavinění a odpovědnost z toho, že text jím podepsaných listin a podání dokazuje způsobilost rozpoznat znaky přestupku a jasně pochopit následky protiprávního jednání, neboť dopisy jsou jasně formulované, obsahují odborné názvy a ukazují na jasný úsudek žalobce. Podle názoru žalobce se tímto žalovaný stylizuje do role soudního znalce z oboru psychologie, což mu nepřislouší. Již ze Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

samotného obsahu žalovaným odkazovaných dopisů lze dovodit, že je nepsal žalobce, nýbrž osoba disponující odbornými znalostmi. Žalobce dále uvedl, že byl ve věci provedení zkušebního vrtu zastoupen doc. RNDr. Ing. Ivanem Landou, Dr.Sc., o jehož odborných znalostech neměl pochyb a kterého si vybral, aby celou záležitost po odborné stránce sám zajišťoval, řídil, jednal s odbornou péčí a činil za žalobce podání. Dopisy a podání, na které se žalovaný odvolává a z nichž dovozuje zavinění žalobce, psala manželka žalobce dle pokynů doc. RNDr. Ing. Ivana Landy, Dr.Sc, který následně začal pracovat pro společnost Profivoda s. r. o., která zkušební vrt prováděla. Žalobce připustil, že sice dopisy podepsal, nicméně je vysokého věku, jeho zdravotní stav není dobrý a nemá potřebné odborné znalosti.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě shrnul průběh správního řízení a žalobní námitky, k nimž především odkázal na str. 6 napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že se ve spisu kromě Smlouvy o dílo ze dne 5. 7. 2020 nachází i Protokol k průzkumnému 51 m hlubokému HG vrtu podepsaný žalobcem dne 6. 7. 2020, doklad o předání a převzetí staveniště podepsaný žalobcem při předání staveniště dne 5. 7. 2020 a při zpětném převzetí po skončení prací dne 6. 7. 2020 a faktura č. 201522 vystavená na žalobce, jejímž předmětem je provedení výzkumného vrtu o hloubce 51 m. Žalovaný vyjádřil své přesvědčení, že ani jeden z výše uvedených dokumentů nelze považovat za dokumenty náročné z hlediska odbornosti či obtížně srozumitelné, z nichž by laik či dokonce méně intelektuálně zdatný jedinec nepochopil, že objednává možnost provedení hlubšího vrtu než 40 m či že platí vrt o hloubce 51 m.
7. K věku a zdravotnímu stavu žalobce žalovaný odkázal na lékařskou zprávu praktické lékařky MUDr. M. S. ze dne 13. 8. 2021, z níž vyplývá, že žalobce v této době nebyl schopen fyzické a psychické zátěže a že potřeboval pomoc jiné osoby při životních situacích. Zpráva nicméně nenaznačuje, že by měl žalobce omezenou svéprávnost či potřeboval nápomoc při rozhodování. Žalovaný zastával názor, že subjektivní odpovědnost žalobce za přestupek byla jednoznačně prokázána, neboť v řízení nevznikly důvodné pochybnosti v tom směru, že by žalobce pro svůj věk a fyzický zdravotní stav nerozuměl obsahům písemností, které v předmětné době psal či podepisoval. Zároveň zdravotní stav nebránil žalobci posoudit následky svého rozhodnutí opatřit si vodu i za cenu porušení souhlasu ze dne 15. 4. 2020, č. j. OŽP/4886/2019–231/Bla (dále jen „Souhlas“). Žalovaný zdůraznil, že o této skutečnosti nebyla sebemenší pochybnost. Žalovaný dále považoval posouzení zdravotního stavu žalobce znaleckým posudkem za nadbytečné, neboť pokud se žalobce vzhledem ke svému věku cítil dostatečně zdatným na to, aby podnikal administrativně právní kroky k získání zdroje podzemní vody, není důvod pochybovat o jeho schopnosti uzavřít soukromoprávní závazek v souladu se Souhlasem.
8. Žalovaný dále zastával názor, že žalobce neuvedl žádné argumenty zdůvodňující, proč mu vysoký věk a zdravotní stav bránily v seznání prostého údaje, že vrt má být dle Souhlasu hluboký 40 m. Žalobce neuvedl žádnou konkrétní námitku proti závěru žalovaného, že jím uzavřenou smlouvu o dílo nelze považovat za dokument náročný z hlediska odbornosti či obtížně srozumitelný. Žalobce rovněž neobjasnil, proč nebyl schopen z faktury seznat, že platí vrt o hloubce 51 m. Žalovaný dále odmítl, že by při hodnocení schopností žalobce rozpoznat význam jím podepisovaných dokumentů a schopnosti rozhodnout se pro jednání souladné s vydaným Souhlasem posuzoval odborné otázky, k jejichž zodpovězení nemá

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odborné znalosti. Žalovaný dále uvedl, že se s námitkou ohledně zastoupení žalobce doc. RNDr. Ing. Ivanem Landou, Dr.Sc. nemohl vypořádat ve správním řízení, neboť jí žalobce uplatnil až v žalobě. Žalovaný zastával názor, že ani případné zastoupení žalobce jej navíc nezbujuje odpovědnosti za dodržení veřejnoprávních povinností. Závěrem žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Žaloba není důvodná.
12. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Městský úřad udělil žalobci na jeho žádost dne 15. 4. 2020 Souhlas ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody, a to na průzkumný hydrogeologický vrt HV-1 jako zdroj vody na pozemku parc. č. XA a XB v k. ú. X. Souhlas byl udělen pro vrt s maximální hloubkou 40 m. Městský úřad řízení o přestupku zahájil oznámením o zahájení řízení ze dne 1. 2. 2021, č. j. OŽP/452/2021/Bla/2. Rozhodnutím ze dne 24. 2. 2021, č. j. OŽP/452/2021/Bla/2, uznal městský úřad žalobce vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle § 116 odst. 1 písm. e) vodního zákona. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že provedl činnosti podle § 17 odst. 1 vodního zákona v rozporu s platným Souhlasem. Městský úřad žalobci za spáchání uvedeného přestupku uložil podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 116 odst. 2 písm. c) vodního zákona pokutu ve výši 10 000 Kč. Současně žalobci uložil povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., vyhlášky o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) Proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 24. 2. 2021, č. j. OŽP/452/2021/Bla/2, podal žalobce dne 10. 3. 2021 odvolání. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 5. 2021, č. j. KUUK/042880/2021/ZPS/Sv/ODV-631, kterým rozhodnutí ze dne 24. 2. 2021, č. j. OŽP/452/2021/Bla/2, zrušil a věc vrátil městskému úřadu k novému projednání, přičemž mu uložil správně vymezit rozpor úkonu se Souhlasem a stanovit výši pokuty v souladu s tímto vymezením, aniž by přihlížel k postupům, které nebyly součástí tohoto řízení. Městský úřad následně vydal rozhodnutí ze dne 16. 6. 2021, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

OŽP/452/2021/Bla/2, kterým uznal opětovně žalobce vinným z přestupku z nedbalosti podle § 116 odst. 1 písm. e) vodního zákona a uložil žalobci podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 116 odst. 2 písm. c) vodního zákona pokutu ve výši 9 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce proti rozhodnutí městského úřadu ze dne 16. 6. 2021 podal odvolání. Rozhodnutím ze dne 30. 7. 2021, č. j. KUUK/095889/2021/ZPZ/Sv/ODV-656, žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí městského úřadu ze dne 16. 6. 2021 potvrdil.

13. Soud dále zjistil, že proti uvedenému rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2021 podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, který rozsudkem ze dne 30. 5. 2022, č. j. 58 A 19/2021-34, rozhodnutí ze dne 30. 7. 2021, č. j. KUUK/095889/2021/ZPZ/Sv/ODV-656, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V rozsudku soud žalovanému uložil, aby se zabýval otázkou subjektivní odpovědnosti žalobce a své závěry dostatečně opřel o skutková zjištění. Soud dále žalovanému uložil vyjádřit se k tomu, zda vysoký věk a zdravotní stav žalobce mohly mít na posouzení zavinění nějaký vliv. Rozhodnutím ze dne 2. 8. 2022, č. j. KUUK/116313/2022, žalovaný rozhodnutí městského úřadu ze dne 16. 6. 2021, č. j. OŽP/452/2021/Bla/2, zrušil a věc vrátil městskému úřadu k dalšímu projednání. Městský úřad následně vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým žalobce opětovně shledal vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle § 116 odst. 1 písm. e) vodního zákona a uložil mu pokutu ve výši 9 000 Kč podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 116 odst. 2 písm. c) vodního zákona a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, v němž namítal, že sám žádný vrt neprováděl, nýbrž vrt prováděla odborná firma, a proto za provedení hlubšího vrtu má být odpovědná právě ona odborná firma; spoléhání se na kompetentnost firmy nelze považovat za nedbalost žalobce. Žalobce v odvolání dále namítal, že městský úřad nepřihlédl k jeho reálným možnostem kontrolovat postup prací prováděných odbornou firmou a posuzovat po odborné stránce obsah listin, které mu byly odbornou firmou předkládány k podpisu. Žalobce v odvolání dále namítal, že rovněž nebylo přihlédnuto k jeho věku, absenci odborných znalostí a zejména k jeho zdravotnímu stavu doloženému lékařskými zprávami. Žalobce v odvolání dále uvedl, že městským úřadem odkazované dopisy nepsal, pouze podepsal. Žalovaný o odvolání žalobce rozhodl napadeným rozhodnutím.
14. Žalobce v podané žalobě namítal, že městský úřad i žalovaný nerespektovali právní názor Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, vyslovený v rozsudku ze dne 30. 5. 2022, č. j. 58 A 19/2021-34. Žalobce v průběhu řízení správního řízení i v podané žalobě upozorňoval na svůj vysoký věk, špatný zdravotní stav a nedostatek odbornosti. Uváděl, že spoléhal při provádění prací na vrtu plně na odbornou firmu a na doc. RNDr. Ing. Ivana Landu, Dr.Sc., o jehož odbornosti neměl pochyb. Rovněž žalobce namítal, že dopisy a podání určená správním orgánům psala jeho manželka a on je pouze podepsal.
15. Podle § 13 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je fyzická osoba pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný.
16. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.
17. Podle § 15 odst. 2 je přestupek spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo b) věděl, že svým jednáním může

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

18. Podle § 116 odst. 1 písm. e) zákona o vodách se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provede stavbu, zařízení nebo činnost podle § 17 odst. 1 bez souhlasu vodoprávního úřadu nebo v rozporu s ním.
19. Soud nejprve uvádí, že zavinění je obligatorním znakem přestupku fyzické osoby, tj. bez prokázání zavinění fyzické osoby alespoň v nedbalostní formě nemůže nastat její odpovědnost za přestupek. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je zavinění definováno jako psychický vztah pachatele k vlastnímu protiprávnímu jednání. Tento vztah je vyjádřen buď jako přímý nebo nepřímý úmysl, nebo jako vědomá či nevědomá nedbalost (srov. viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 As 40/2007-53, publ. pod č. 1529/2008 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016-46, Nejvyšší správní soud uvedl, že druh zavinění pachatele se určuje za pomoci tzv. složky vědomostní (zda a jak pachatel ví) a složky vůle (zda a jak pachatel chce). Zatímco složka vědomostní musí být přítomna jak u úmyslného, tak i u nedbalostního zavinění, složka vůle pachatele je vyhrazena jen pro zavinění úmyslné.
20. Lze konstatovat, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 116 odst. 1 písm. e) vodního zákona. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že se žalobce přestupku dopustil úmyslně. Forma zavinění žalobce tedy byla stanovena. Otázka, zda v tomto případě byla žalovaným shledána správná forma zavinění, se soud nemohl zabývat, neboť žalobce v tomto směru žádné žalobní námitky neuplatnil.
21. Soud nesouhlasí se žalobcem v tom, že se správní orgány důsledně nevypořádaly s právním názorem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, který žalovanému v rozsudku ze dne 30. 5. 2022, č. j. 58 A 19/2021-34, uložil zabývat se otázkou subjektivní odpovědnosti žalobce i s ohledem na jeho vysoký věk a zdravotní stav a své závěry opřít o skutková zjištění. Soud upozorňuje na to, že zrušení předcházejícího rozhodnutí žalovaného pro vady řízení samo o sobě ještě nepředjímalo výsledek nového řízení a to, zda správní orgány na základě doplněného skutkového stavu uznají žalobce vinným ze spáchání předmětného přestupku, či nikoli. Soud ze správního spisu zjistil, že městský úřad v dalším řízení doplnil správní spis o další podklady, konkrétně o dopisy psané žalobcem, smlouvu o dílo ze dne 5. 7. 2020, protokol k průzkumnému vrtu ze dne 6. 7. 2020 a provedl ústní jednání. Na základě doplněného skutkového stavu učinily správní orgány závěry o spáchání přestupku žalobcem. Dle názoru soudu je zřejmé, že správní orgány na pokyny soudu reagovaly a otázkou subjektivní odpovědnosti žalobce se v odůvodnění svých rozhodnutí podrobně zabývaly a své závěry opřely o skutková zjištění.
22. Soud k dalším námitkám žalobce uvádí, že žalobce zvládl vlastním jménem požádat o vydání souhlasu ke geologickým pracím, ze kterého je jednoznačně seznatelné, že vrt může být hluboký maximálně 40 m. Dále soud poukazuje na to, že žalobce uzavřel dne 5. 7. 2020 se společností Profivoda s. r. o. smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo provedení průzkumného vrtu. Z této smlouvy vyplývá, že předpokládaná hloubka vrtu byla 40 m, v čl. V. bodu 3 smlouvy však bylo dále stanoveno, že hloubku vrtu určí na základě hladiny spodní vody zhotovitel a dle čl. V. bodu 5 smlouvy při nedostatku vody může zhotovitel přidat až 25 m z domluvené hloubky na náklad objednatele, a to po vzájemné dohodě mezi objednatelem a zhotovitelem, která bude písemně potvrzena. Podle názoru soudu je z výše uvedeného zřejmé, že žalobce byl schopen uzavřít s odbornou společností smlouvu o dílo, která je stručná, obsahuje jednoznačné formulace a není obsahově příliš složitá. Soud dále

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdůrazňuje, že žalobce navíc ve správním řízení ani v žalobě netvrdil, že by hloubka vrtu nad 40 m byla přidána bez jeho vědomí a souhlasu, přičemž podle smlouvy k dalšímu prohloubení vrtu při nedostatku vody mohlo dojít jen po dohodě mezi žalobcem a odbornou společností.

23. Ze všech těchto právních jednání žalobce je dle soudu zřejmé, že žalobce byl schopen podniknout konkrétní kroky směřující k získání souhlasu ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem bylo následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody, a k uzavření smlouvy o dílo, jejímž předmětem bylo provedení průzkumného vrtu. Z obsahu těchto jednání je dle soudu zjevné, že si žalobce byl vědom, za jakým účelem výše popsaná právní jednání činí. Svou vlastní způsobilost k podání žádosti o souhlas ke geologickým pracím či k uzavření smlouvy o dílo přitom žalobce nijak nerozpорије. Soud dále zdůrazňuje, že v Protokolu k průzkumnému vrtu, který žalobce dne 6. 7. 2020 podepsal, je jednoznačně uvedena výsledná hloubka vrtu 51 m. Rovněž faktura č. 201522 vystavená společností Profivoda s. r. o. uvádí hloubku vrtu 51 m. Soud tedy dospěl k závěru, že žalobce musel jednoznačně seznat, že výsledný vrt je hlubší než povolených 40 m.
24. Soud nepřisvědčil argumentaci žalobce, že při provádění prací na vrtu spoléhal na odbornou společnost a doc. RNDr. Ing. Ivana Landu, Dr.Sc. Žalobce, který měl coby zadavatel prací právo kontrolovat provádění díla, bez dalších výhrad převzal vrt o hloubce 51 m. S ohledem na znění smlouvy o dílo je zřejmé, že překročení hloubky vrtu o 11 m oproti povolené hloubce v souhlasu ke geologickým pracím není jednostranným excesem odborné společnosti. Soud upozorňuje též na to, že podle § 3 písm. f) zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, je činností prováděnou hornickým způsobem mj. vrtání vrtů s délkou nad 30 m pro jiné účely než k činnostem uvedeným v § 2 a 3. Podle § 5 odst. 2 téhož zákona platí, že hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem může vykonávat pouze organizace, které bylo orgánem státní báňské správy pro tyto činnosti vydáno oprávnění. Žalobcův argument, že si pro provádění vrtu najal odbornou společnost, tedy není relevantní, neboť ani vrt sám provádět nemohl, a musel si tedy k tomu sjednat odbornou společnost. Využití odborné společnosti proto žalobce bez dalšího nezbavuje odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku. Rovněž ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce byl v průběhu správního řízení zastoupen doc. RNDr. Ing. Ivanem Landou, Dr.Sc., nýbrž na základě plné moci ze dne 19. 2. 2021 byl zastoupen totožným právním zástupcem jako v tomto soudním řízení.
25. Soud rovněž zdůrazňuje, že z obsahu správního spisu - a žalobce tuto skutečnost ani netvrdí - nelyne, že by žalobce byl jakkoli omezen ve svéprávnosti. K argumentaci žalobce jeho špatným zdravotním stavem soud uvádí, že si je vědom žalobcova vysokého věku. Nicméně tato skutečnost sama o sobě automaticky neznamena, že by žalobce měl být nepřičetný, a to pro absenci jeho schopnosti rozpoznávací (schopnost pachatele chápat význam činu a jeho protiprávnost), nebo schopnosti ovládací (schopnost kontrolovat své jednání). Z lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. S. ze dne 13. 8. 2021 vyplývá, že žalobce není schopen fyzické a psychické zátěže, potřebuje pomoc jiné osoby při životních úkonech a je u něj nutné dodržování dispenzárních kontrolních odborných vyšetření. Z této lékařské zprávy však podle názoru soudu nijak nevyplývá, že by žalobce nedokázal chápat význam řízení o přestupku a svého protiprávního jednání, a tudíž že by u něj byla vyloučena subjektivní odpovědnost. Rovněž zdravotní záznam vydaný MUDr. M. S. popisuje toliko fyzické obtíže žalobce, a to že se žalobci dne 14. 12. 2021 po otevření e-mailu udělalo nevolno a měl bolesti

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na hrudi. Nikterak se v doložených lékařských zprávách, které navíc pocházejí z doby po spáchání přestupku, k němuž došlo 5. a 6. 7. 2020, nepopisuje, že byl psychický stav žalobce omezen takovým způsobem, že by nebyl schopen činit právní jednání či že by existovaly jakékoli pochybnosti o přičetnosti žalobce v době spáchání přestupku. Soud rovněž dává za pravdu žalovanému, že žalobce neuvedl konkrétní argumenty prokazující, že mu vysoký věk a zdravotní stav zabránily rozpoznat, že výsledný vrt je v rozporu s vydaným souhlasem ke geologickým pracím. Není proto důvod domnívat se, že žalobce nebyl schopen seznat, že výsledný vrt je v rozporu s vydaným souhlasem, tj. že žalobce nebyl schopen protiprávního jednání pro nedostatek zavinění.

26. Soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily, jestliže žalobce shledaly vinným z toho, že se dopustil přestupku podle § 116 odst. 2 písm. e) vodního zákona. Námitky žalobce soud vyhodnotil jako nedůvodné. Žalobu tak soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Žalobcem navržené dokazování spisy žalovaného sp. zn. KUUK/090570/2021/ZPZ/ODV-656, a č. j. KUUK/158002/2022, rozhodnutími městského úřadu ze dne 24. 2. 2021, 16. 6. 2021 a 9. 9. 2022 a smlouvou o dílo se zhotovitelem Profivoda s. r. o. soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl, neboť všechny tyto listiny jsou součástí soudu předloženého správního spisu, kterým se dokazování v soudním řízení správním neprovádí.
28. Soud taktéž pro nadbytečnost neprovedl k návrhu žalobce dokazování plnou mocí pro doc. RNDr. Ing. Ivana Landu, Dr.Sc. ze dne 5. 6. 2020, neboť ta není pro posouzení věci nijak podstatná, jestliže byl žalobce ve správním řízení zastoupen právním zástupcem. Soud neprovedl ani dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví a psychologie, neboť ve správním řízení nebyly jakékoli pochybnosti o tom, že by byl žalobce v době spáchání přestupku nepřičetný. Soud neprovedl ani výslech svědkyně R. R., neboť žalobce nespecifikoval, k čemu (k jakým skutečnostem) by uvedená svědkyně měla vypovídat. Nejde tak o způsobilý důkazní návrh.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. prosince 2023

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.